

שתי מדרות פרק עשרי מנהות

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

לו א מ"ז פ"ז מס' מהו
כליה:
לה ב מ"ז פ"ז מס' מהו
פסחים כליה:

רביינו גרשום

צא.

הוֹאֵיל וכחיב ומן החאן כב
וסדר ממשׂי^ט מון קכ
פליס געַל^ט דמורייטס טפוייטס
מכתשׂ צוּרָס ללהמֶה פְּרָס מִלְּ

ב' כ' מודנו מסתמן נמי כל מהד' גפינו
... בוקירהו ו' ומון הילען כוון דסוא ליה
הו ידו דמי, נגמי לְבָבוֹ וְמוֹתֵן לְמַעַג' דתמאני
טפומכ גולו ווי' דמי' ליכטונג מעקלל
הילען ורטומס ורהלער האונ' גול פיטיג יחוּדו

כין דלען קמי
סוקוליך וטפיש
כמו דקמיע ייח
דאפס נל ה
הטעו: וילר
פְּנַחֲדָה
שׂוֹלֵם בְּתֻבָּה

בכ' נמי אין כאן ככבר ומין מהלך מיריעת
עניהם ווילן מושגערין קרלה הולכת
למכותם מן הפלון וכמוין ומין
ויש לנו גל מעתה יידוע מאיין
קיים לנו שום קולין קולין קולין
כממן דרכם רם. וזה היה מושגערין
הוילן עניהם נלה בלה מיריעת

(ג) ני' פ' ק סט מ"ה
כל כחך מילא
מייטין לה נקנולס
וון הניגטן פ' צ'
פְּרִוָּזֶן כְּנַעַק, (ב)
טהרכם כהה, (ג)
צְלָמָה, פ' ק, (ד)
ונענין למלומת ב'

הוואל וכותב ומן הצעא
דמי ולרביה יאשיה דאמו
כמאן דכתבי יהדו דמי ל
עליה קרבנו מן הבקר
ואידך איזטראיך ס"ד אמר
אל בסחטמא לויית מה
תורה מניין ת"ל או ובה
הוא איזטראיך שלקא
ואיכא לחם בהדר לא ח
MAIL ניר דאייכא בהדר
שלקא דעתק אמריא ו
ארבעה מעין קמ"ל ול
נדר או יונרכבה ולא
רדהמנא עליה הוועה אמריא
רביל ליליאן זיך או לרבר

כללו או אתה אין אלא כען הפרט מה הפרט מפורש דבר
כל שכן בא על חטא אוציאח התה ואשם שאתה בגין
מעשר ופסח בגין בא על חטא ח"ל עולה השתה
ט מה מorbitה ביה מה הפטט מפורש שאתה מוחייב
מה מוחייב ועוד להביא לדורות קדושים והמורtan עולה
שם שnitק לרעה וכל הובחים ישבוכחו שלא לשמן
שא לא פלא נור או יונרכה למה לי להקלם איזטראיך
דמיות נור ונרכה לא יונרכ נסכים קמ"ל דאייטו
ים ואו איתני נרכה לחודיה ליהי נסכים והנאה לרבי
למה לי ס"ד אמינו איתני נר לחודיה ליבע נסכים
יעי נסכים איתני נר ונרכה תינני בנסכים חדך קמ"ל
שלקה דערך אמינו ה"ט י' דכא מיטע עלה נור
אייפכא אבל היכא דכא מיטע עלה ושלים נור אי
כה ש נור אחד ושם נרכה אחת היא ותינני לה
ו במועדים יוני היכא דכא מיטע עלה ושלים נור
אמינו הני מייל היכא דכא מיטע שטי עולות חדא נור
בנדרכה אבל היכא דכא מיטע שטי עולות חדא נור
 уни שלמים אחד ונרכה אימא שם שלמים
חת היא ותינני לה בנסכים חדך קמ"ל לפלא נור או
דרערך אמינו הני מייל היכא דמיית שטי עולות חדא
נע שמי שלמים חדא בנור ותידא בנדרכה אבל היכא

תורה או רוח

1. אם עליה
הנורא נורא
ולחמה לאלת
אתו לרשותו למלט
2. ואם אין האין
הנוראים או
עללה רק קומין
לענין מוקם

בר אבא

הובת או אינו אלא במנחה הבהא בפי עצמה כשהוא
ה העולה ואת המנחה הו אמר במנחה הבהא עם
איין יודע אם טעונה נסכים ואם לאו ת"ל "וין לנדר"
ה העולה או לובה לכש האחד עולה זו עולת מצורע
או לובה זו אשם מצורע ותפקיד לייה תרוייתו מובחן
מי נכרת מוג נלקח פטרת שולח לו וכמו מה תלמוד לומד על גשלתנו
ושיטוק לא קדויופט. מהמת וולאש מונם ונין ליכשי קרל כל מה וזה:
בת"ג

אומר במנחה הבאה עס
אומר ? והעליה הכהן א
הובח הכהן מברך ועד
רביעית הרון תעשה עס
זהה זו חטאota מצורע
סלה : שמיין קני יודע קס טשניש נסכ'
ין קס קס ליגן גל חמץ כה אין פריטות:
קלמור ומורה. נפרצת דלהין לגלם כה ניעש ספְּרִים:
ונכון: קול טולג ו טולם מולופ: וס אקס מולופ. צאלטן טעניש נמסס
רשות

- ו. ובירום השם
בכשיטת תמיינית
אחדה בת שעה
ושליטה עשרה
מנחה במלוליה
אחור שמן:
- ז. והגעלת הרכבת
ואת רעננה העממית
עליו ובן ועריה
- ח. אין לנסך רב
תעשה על הגעל
לבבש האחים:

